

Sygn. akt IV KK 323/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Dorota Szczerbiak

w sprawie **S. G.**

skazanego z art. 286 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 28 października 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 27 maja 2011 r.

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G.**

UZASADNIENIE

S. G., poprzednio – do dnia 4 stycznia 2012 r. noszący nazwisko K., został oskarżony o to, że:

- I. w dniu 21 lipca 2008 r. w K. na ulicy W. zażądał od B. B. korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 500 zł za zwrot bezprawnie zabranych rzeczy w postaci dowodu osobistego, prawa jazdy, karty

„Silver” Banku P./.../ S.A. działając na szkodę B. B., tj. o czyn z art. 286 § 2 k.k.;

- II. w dniu 19 lipca 2008 r. w K. na ulicy W. zabrał w celu przywłaszczenia portfel skórzany koloru czarnego wartości 50 zł, dowód osobisty, prawo jazdy, dowód rejestracyjny samochodu osobowego marki Skoda „Fabia”, kartę „Silver” Banku P./.../ S.A., kartę płatniczą Maestro Banku P./.../ S.A., Karty IKM Banku P./.../ S.A., legitymację emeryta, kartę NFZ, kartę ubezpieczenia zagranicznego, działając na szkodę B. B., tj. o czyn z art. 278 § 5 k.k., art. 278 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;
- III. w dniu 19 lipca 2008 r. w K. na ulicy S. za pomocą karty Maestro Banku P./.../ S.A. usiłował dokonać włamania do bankomatu PKO S.A., a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy na szkodę B. B., tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy wyrokiem zaocznym z dnia 16 marca 2009 r.:

- 1) uznał S. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie I aktu oskarżenia, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 286 § 2 k.k. i za to na mocy tegoż przepisu skazał go na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;
- 2) uznał również oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie II aktu oskarżenia, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 278 § 5 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., ustalając przy tym, iż oskarżony ukrył te dokumenty, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- 3) uznał także oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie III aktu oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności;

- 4) na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył wymierzone oskarżonemu w punktach 1, 2 i 3 kary pozbawienia wolności i wymierzył karę łączną w rozmiarze 2 lat pozbawienia wolności;
- 5) na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył mu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 21 lipca 2008 r.

Ponadto Sąd rozstrzygnął o kosztach procesu.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 15 kwietnia 2009 r.

Kasację na korzyść skazanego od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżył wyrok w całości.

Wyrokiem z dnia 12 lutego 2010 r. Sąd Najwyższy kasację tę uwzględnił i uchylił zaskarżony wyrok a sprawę oskarżonego (wówczas noszącego nazwisko K.) przekazał do ponownego rozpoznania.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 27 maja 2011 r.

1. uznał oskarżonego za winnego czynu opisanego w punkcie I., z tym ustaleniem, że oskarżony czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 27 kwietnia 2005 r., sygn. akt II K .../05, za przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. i art. 217 § 1 k.k. na kary po 10 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym wymierzono łączną karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą oskarżony odbywał w okresie od 10 października 2006 r. do 26 listopada 2007 r. i od 15 września 2010 r. do 27 stycznia 2011 r. i czyn ten zakwalifikował jako przestępstwo z art. 286 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 2 k.k. skazał go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. uznał oskarżonego za winnego czynu opisanego w punkcie II., z tym ustaleniem, że oskarżony usunął dokumenty, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać oraz iż czynu dopuścił się w warunkach recydywy opisanych w punkcie 1. i czyn zakwalifikował jako przestępstwo z art. 278 § 5 k.k., art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to

na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 5 k.k. skazał go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. uznał oskarżonego za winnego czynu opisanego w punkcie III., z tym ustaleniem, że oskarżony zamierzonego celu nie osiągnął wobec zatrzymania karty przez bankomat oraz iż czynu dopuścił się w warunkach recydywy opisanych w punkcie 1. i czyn zakwalifikował jako przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

4. na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone kary pozbawienia wolności i wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

Nadto na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył okres zatrzymania w dniu 21 lipca 2008 r. oraz zwolnił oskarżonego od kosztów postępowania.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się z dniem 4 czerwca 2011 r.

Kary pozbawienia wolności orzeczone tym wyrokiem zostały objęte wyrokiem łącznym w sprawie sygn. akt III K .../13 Sądu Rejonowego w G. (pkt 1 rozstrzygnięcia – k. 33), i wymierzona została ostatecznie kara łączna 2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwa z tego wyroku oraz z wyroków Sądu Rejonowego w M. w sprawie sygn. akt II K .../10 i Sądu Rejonowego w G. w sprawie IX K .../10 (k. 70 – wyrok Sądu Okręgowego w G. sygn. akt VI Ka .../13).

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 27 maja 2011 r., wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok w całości na korzyść skazanego zarzucił mu: rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego - art. 443 k.p.k., polegające na tym, że po przekazaniu sprawy S. G. do ponownego rozpoznania, wskutek uwzględnienia przez Sąd Najwyższy kasacji złożonej przez Prokuratora Generalnego w trybie art. 521 § 1 k.p.k. na korzyść skazanego, wydano orzeczenie surowsze niż uchylone, poprzez przypisanie skazanemu przez Sąd Rejonowy w G. w wyroku z dnia 27 maja 2011 r., sygn. akt IX K .../10, popełnienia wszystkich objętych nim trzech czynów zabronionych, zakwalifikowanych kolejno jako występki z art. 286 § 2 k.k., występki z art. 278 § 5 k.k., 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. oraz występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., w warunkach

recydywy specjalnej podstawowej, określonej w art. 64 § 1 k.k., co było niedopuszczalne, gdyż uchylony wyrok z dnia 16 marca 2009 r., sygn. akt IX K .../08, zapadł bez zastosowania tej instytucji prawa karnego, a także poprzez wymierzenie skazanemu po ponownym rozpoznaniu sprawy kar jednostkowych pozbawienia wolności, kolejno: 10 miesięcy, 7 miesięcy i 1 rok oraz kary łącznej 2 lata i 2 miesiące pozbawienia wolności, w sytuacji gdy w uchylonym przez Sąd Najwyższy wyroku wymierzono kary jednostkowe pozbawienia wolności, odpowiednio: 8 miesięcy, 6 miesięcy i 1 rok oraz karę łączną 2 lata pozbawienia wolności, a więc orzeczono dwie kary jednostkowe i karę łączną wyższe niż poprzednio wymierzone.

Podnosząc ten zarzut, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co zważywszy na jej kierunek skutkowało jej uwzględnieniem w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Rację ma skarżący, że zaskarżony kasacją wyrok zapadł z rażącym naruszeniem przepisu art. 443 k.p.k., skoro uchylenie poprzednio wydanego w dniu 16 marca 2009 r., sygn. akt IX K .../08, w tej sprawie wyroku nastąpiło na skutek środka odwoławczego wniesionego na korzyść skazanego. Zważywszy zarówno na orzeczone poprzednio łagodniejsze kary jednostkowe (za czyn w pkt 1 i 2), jak i niższą karę łączną (dwa lata w zestawieniu z orzeczoną później karą łączną dwóch lat i dwóch miesięcy) oraz to, iż w zaskarżonym obecnie kasacją wyroku przyjęto i przypisano oskarżonemu działanie w warunkach powrotności do przestępstwa ujętych w art. 64 § 1 k.k., w sytuacji, gdy takiego działania nie przypisano oskarżonemu w poprzednio wydanym wyroku, przy niezastąpieniu okoliczności, które wyłączałyby działanie pośredniego zakazu *reformationis in peius*, to rażące naruszenie przepisu wskazanego w kasacji jest oczywiste, zaś wpływ tego uchybienia na wydany wyrok jest rzeczywisty, uwzględniając chociażby wymiar kary łącznej.

Z tych powodów konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd powinien przestrzegać zapisu ujętego w art. 443 k.p.k.

